

kvoten på 45 været anvendt som her beskrevet.

Jeg vil da godt føje til, at det ikke er uden betænkelighed, man har en sådan ordning inden for bestemte fag. Inden for et område, hvor der er langt flere ansøgere, end der er uddannelsespladser, og hvor ansøgetallet langt overstiger de hidtil kendte praktikmuligheder, kan der dog være behov for at sikre, at unge, der i forvejen har en tilknytning til faget, kan få den faglige uddannelse, der kvalificerer til en fortsat udøvelse af faget. Kvotaordningen her er begrundet i et forsøg på dels at undgå en forvridning af forholdet mellem lærlinge og EFG-uddannelserne, dels på at få flest mulige praktikpladser frem i lyset.

Steen Folke (VS):

Jeg er da glad for, at ministeren er betænkelig ved denne ordning. Jeg vil også sige, at det havde ærlig talt været utroligt, hvis en socialdemokratisk minister ikke skulle have betænkelighed ved at administrere en ordning, hvorefter arbejdsgiverbørn får fortrinset fremfor andre børn ved optagelse til en bestemt uddannelse. Til gengæld synes jeg, det lyder ildevarslende, når ministeren siger, at der oven i købet er tilsvarende overvejelser i gang inden for andre fagområder, sådan at det ikke mere kun er noget, der skal gælde for det grafiske område, men også andre ste-

der. Det bliver det mildest talt ikke bedre af.

Det, ministeren siger i sin nuancerede forklaring på, hvad ordningen går ud på, er alligevel noget, som fastholder essensen i mit spørgsmål. Ministeren siger det blot lidt pænere. Hun taler nemlig om, at det er ansøgere med en særlig tilknytning til de grafiske fag. Er det ikke rigtigt forstået, at denne særlige tilknytning, der er tale om i en række tilfælde, ene og alene består i, at de pågældende ansøgere har været så forudseende at lade sig føde af en arbejdsgiver i det pågældende fag? Det er det, der er den særlige tilknytning, og som altså betyder, at disse kan gå forud for andre med hensyn til optagelse.

Jeg må sige, jeg synes, det er forbløffende. Jeg ved godt, at det er ministeren, der fastsætter disse regler ifølge den gældende EFG-lov. Men kan man fastsætte de regler fuldstændig, som man vil? Jeg mener, at det burde stride mod enhver snak om demokrati eller lighed i forbindelse med uddannelsessystemet. Det er altså en diskrimination af andre og en positiv særbehandling af unge, som nok i forvejen ikke kan siges at være de vanskeligst stillede i vores samfund.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren ikke vil være så venlig at slå bremserne i over for indførelse af tilsvarende ordninger inden for andre fagområder.

Hermed sluttede spørgsmålet.